

В Україні ж дотепер не створено обґрунтованої системи державної підтримки інвестиційної діяльності підприємств. Як наслідок цього, в інвестиційній діяльності країни утворилося замкнуте коло, коли недоінвестування народного господарства посилює спад виробництва, що, в свою чергу, спричиняє зниження інвестиційних можливостей суб'єктів господарювання та держави. Вивести Україну з цієї ситуації може лише науково обґрунтована інвестиційна політика держави.

Отже, потребують подальшого удосконалення системи оцінки доцільності вкладення коштів у певне підприємство.

Джерела та література:

1. Бланк І. А. Фінансовий менеджмент: навчальний курс / І. А. Бланк. – К. : Ельга, Ніка-Центр, 2007. – 656 с.
2. Бандурін О. В. Інвестиційна стратегія корпорації на регіональному рівні / О. В. Бандурін. – К. : Наука і економіка, 1998. – 132 с.
3. Кейнс Дж. М. Общая теория занятости, процента и денег / Дж. М. Кейнс // Избранные произведения. – М. : Экономика, 1993. – С. 485-493.
4. Коробков Д. В. Інвестиційна привабливість підприємств енергетичної галузі : автореф. дис. ... канд. екон. наук: спец. 08.02.02 / Д. В. Коробков. – Харків, 2008. – 23 с.
5. Русак Н. О. Основи інвестиційного менеджменту : навч. посіб. / Н. О. Русак, В. А. Русак. – К. : Кондор, 2008. – 340 с.
6. Татаренко Н. О. Теорії інвестицій / Н. О. Татаренко, А. М. Поручник. – К. : КНЕУ, 2000. – 160 с.
7. Федоренко В. Г. Іноземне інвестування економіки України : навч. посіб. / В. Г. Федоренко. – К. : МАУП, 2009. – 272 с.

Григорьев И.С.

УДК 339

НАПРАВЛЕНИЯ ИНВЕСТИЦИОННОГО СОТРУДНИЧЕСТВА УКРАИНЫ СО СТРАНАМИ ЕС В ПОСТКРИЗИСНЫЙ ПЕРИОД

Мировой финансовый кризис 2008-2009 гг. стал толчком к переосмыслению экономической мысли, трансформации всех экономических механизмов как в развитых странах (США, страны ЕС, Япония), так и странах, которые развиваются. Посткризисный период может стать для Украины началом нового этапа экономического развития - интенсивного экономического роста, базой для которого должны стать инновационно-инвестиционная и социально ориентированная модели, учитывая опыт стран ЕС.

Согласно рекомендациям Мирового банка относительно выхода отечественной экономики из кризиса и обеспечения ее дальнейшего постоянного роста, среди первоочередных приоритетов развития экономики страны должны стать стимулирование частных инвестиций и реструктуризация финансового сектора.

В 2009 г. сравнительно с 2008 г. объем инвестиций в основной капитал уменьшился на 41,5%, что является наихудшим показателем с 1990 г. [4]. Так, объем прямых инвестиций в экономику Украины из стран Евросоюза в 2010 году составил 31,4 млрд долл., что составляет 78,3% общего объема инвестиций в Украину в 2009 году [4].

Главными странами-инвесторами, на которые приходится более 77% общего объема инвестиций из ЕС, является Кипр - 8 млрд 593,2 млн долл. (27,4% общего объема инвестиций из стран ЕС), Германия - 6 млрд 613,0 млн долл. (21,1%), Нидерланды - 4 млрд 2 млн долл. (12,8%) и Австрия - 2 млрд 604,1 млн долл. (8,3%) [4].

Значительные объемы прямых инвестиций из стран Евросоюза сосредоточены на предприятиях промышленности - 22,6% (производство пищевых продуктов, напитков, табачных изделий, металлургическое производство), 22,1% иностранных инвестиций было направлено в финансовые учреждения. На организации, которые осуществляют операции с недвижимым имуществом, аренду, инжиниринг и предоставление услуг предпринимателям пришлось 9,2% инвестиций. На предприятия торговли - 8,6% [4]. Таким образом, мы можем отметить снижение доли инвестиций в ВВП до 5-6% в посткризисный период. Однако из всех стран европейского региона именно у Украины есть потенциал увеличить ПИИ и их долю в ВВП.

По решению Правительства страны, модернизацию экономики Украины планируется проводить по трем направлениями:

- первое направление - развитие деловой инфраструктуры на востоке Украины, которая включает модернизацию аэропортов и строительство новых взлетно-посадочных полос с высокой пропускной способностью, а также строительство конгрессовых центров мирового уровня;

- второе направление - развитие сельского хозяйства в Центральной Украине, при создании стимулов экономического характера объемы выращивания зерновых должны увеличиться вдвое (до 100 млн т в год);

- третье направление - развитие туристической инфраструктуры в Западной Украине и Крыму [2].

Международные экономические организации и рейтинговые агентства оценивают Украину как инвестиционно привлекательную страну, но с высоким риском. В начале 2010 г. был обнародован современный рейтинг European Cities & Regions of the Future

«Financial Times» и согласно которому Украина улучшила по сравнению с 2009 годом свою инвестиционную привлекательность и переместилась с 74-го на 62-е место, оказавшись между Буркина-Фасо (Африка, 61-е место) и Республикой Восточный Тимор (Индонезия, 63-е место) [3].

В условиях недостатка внутренних источников привлечения средств растет роль иностранного капитала для эффективной модернизации экономики страны. Так, например, в Крыму в 2011 году был открыт офис Агентства регионального развития Крыму, созданного правительством автономии при поддержке Европейского Союза и Программы развития ООН. Основной задачей Агентства является привлечение инвестиций и подготовка инфраструктурных проектов для городов и районов полуострова. Предполагается, что успешный опыт работы крымского агентства будет внедрен и в других регионах Украины.

Источники и литература:

1. Антонюк В. Зміщення економіки після кризи / В. Антонюк // Цінні папери України. – 2010. – № 12 (606). – С. 24-26.
2. Колесніков Б. Модернізація України проводитиметься за трьома напрямками : [Електронний ресурс] / Б. Колесніков. – Режим доступу : http://yes-ukraine.org/en/events.html?_m=publications&t=rec&id=1010.
3. European Cities & Regions of the Future 2010/11 : [Electronic resource] / fDi Intelligence. – Mode of access : <http://www.fdiintelligence.com/Rankings/European-Cities-Regions-of-the-Future-2010-11>.
4. Государственный комитет статистики Украины : [Электронный ресурс] : официальный сайт. – Режим доступа : <http://www.ukrstat.gov.ua/>
5. Жозе-Мануэль Пинту Тейшейра : Агентство регионального развития Крыма будет играть большую роль в привлечении инвесторов и стимулировании развития автономии : [Электронный ресурс] / Главное управление информационной политики Совета министров АРК; Совет Министров АРК : официальный сайт. – Режим доступа : <http://www.ark.gov.ua/blog/tag/agenstvo-regionalnogo-razvitiya/>

Гусар О.В., Ілясова Ю. В.

УДК 339.137.2

АНАЛІЗ ФОРМУВАННЯ ГЛОБАЛЬНОЇ ІННОВАЦІЙНОЇ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ЯК НОВОГО БАЧЕННЯ ПРОЦЕСУ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ

Актуальність теми. Головною особливістю сучасної світової економічної системи являються міжнародна концентрація капіталу та глобалізація господарчої діяльності, а економічний розвиток характеризується ключовим значенням науково-технічного прогресу та інтелектуалізацією основних факторів виробництва. На сучасному етапі в глобальній конкуренції визначну роль відіграють інновації, тож країни прагнуть отримувати конкурентні переваги на глобальному ринку за допомогою реалізації інновацій. Дана ситуація стала вирішальним поштовхом до формування нового поняття «глобальна інноваційна конкурентоспроможність».

Постановка проблеми. Дослідженням питання глобальної конкурентоспроможності на сучасному етапі займається чимало вчених. М. Портер [1] використовує термін «глобальна конкуренція», відрізняючи його від просто міжнародної, пояснюючи тим, що в першому випадку враховується ефективність використання комбінацій власних і, що найважливіше для глобалізації, чужих ресурсів. Г. Гейер [2] трактує поняття інноваційної конкуренції як суперництво між економічними суб'єктами ринкової економіки за кращі умови створення, використання та реалізації товарів та превалювання факторів НТП у формуванні стійких конкурентних переваг. В доповіді Світового економічного форуму [4] глобальна конкурентоспроможність розглядається як здатність країни досягнути високих темпів збільшення приросту ВВП на душу населення.

Найголовнішого питання поєднання глобальної та інноваційної конкурентоспроможності не було ще розглянуто в роботах вчених, що на сучасному етапі являється очевидним та необхідним для дослідження нового бачення процесу глобалізації.

Мета статті полягає в тому, щоб проаналізувати та визначити доцільність використання двох комплексних індексів в формуванні глобальної інноваційної конкурентоспроможності.

Результати дослідження. Визначення глобальної інноваційної конкурентоспроможності потребує детального аналізу її основних компонентів, до яких, на нашу думку, відносяться: глобальний індекс конкурентоспроможності (ГІК), глобальний інноваційний індекс (ГІІ), а також технологічний рівень розвитку країн. В даній роботі розглянемо перші два компоненти, а також причину їх використання.

Глобальний інноваційний індекс являється ключовим компонентом у визначенні глобальної інноваційної конкурентоспроможності, але він не дає підстави для об'єктивної оцінки, оскільки не являється універсальним і не містить багатьох параметрів. Для ефективної і якісної оцінки потрібно враховувати глобальний аспект конкурентоспроможності країни не тільки в сфері інновацій, але й загалом економіки. Адаже ГІІ не враховує внутрішню - та зовнішньоекономічних факторів країни, а також стану державної політики і розвитку міжнародних відносин. За допомогою кореляційного аналізу була визначена